

רשומות

קובץ התקנות

17 בפברואר 2014

7343

י"ז באדר א' התשע"ד

עמוד

680	2014	התשע"ד-2014	צו ההוצאה לפועל (הענקת סמכויות לדון בבקשות), התשע"ד-2014
681	..	2014	התשע"ד-2014	תקנות שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות (הנחה מאגרת רישיון להפעלת מונית נגישה), התשע"ד-2014
684	2014	התשע"ד-2014	תקנות שירותי הדת היהודיים (ניהול מועצות) (הוראת שעה) (תיקון), התשע"ד-2014
684	2014	התשע"ד-2014	הודעת המסים (גבייה) (קביעת הוצאות מרביות), התשע"ד-2014

תקנות שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות (הנחה מאגרת רישיון להפעלת מונית נגישה), התשע"ד-2014

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 19(ג1) לחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, התשנ"ח-1998¹ (להלן – החוק), בהתייעצות עם נציבות שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות ועם ארגונים העוסקים בקידום זכויותיהם של אנשים עם מוגבלות, בהסכמת שר האוצר לפי סעיף 10סז לחוק, ובאישור ועדת העבודה והבריאות של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

פרק ראשון: פרשנות

1. בתקנות אלה – הגדרות

"מונית", "המפקח על התעבורה" ו"רשות הרישוי" – כהגדרתם בפקודת התעבורה²;
"מונית נגישה" – מונית שמתקיימות בה דרישות תקנה 4 ואשר רשות הרישוי רשמה ברישיון הרכב כי היא מונית נגישה;
"סמל הנגישות הבינלאומי" – כמשמעותו בת"י 1918 חלק 4 – נגישות הסביבה הבנויה, תקשורת, סעיף 2.2.2.5;
"פס אזוהרה" – פס בצבע צהוב שרוחבו 2.5 סנטימטרים לפחות;
"ת"י" – תקן ישראלי כמשמעותו בסעיף 6 לחוק התקנים, התשי"ג-1953³;
"תקנות הנגישות" – תקנות שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות (הסדרת נגישות לשירותי תחבורה ציבורית), התשס"ג-2003⁴.

פרק שני: מוניות

2. (א) יחיד המבקש רישיון להפעלת מונית נגישה ישלם בעד הרישיון להפעלת המונית אגרה בסכום של מחצית אגרת הרישיון להפעלת מונית שנקבעה בסעיף 14 לפקודת התעבורה (להלן – אגרה מופחתת ליחיד).

(ב) תאגיד המבקש רישיון להפעלת מונית נגישה ישלם בעד הרישיון להפעלת המונית אגרה בסכום של 10,000 שקלים חדשים (להלן – אגרה מופחתת לתאגיד).

(ג) הסכום הנקוב בתקנת משנה (ב) יתעדכן ב־1 בינואר של כל שנה (להלן – יום השינוי) לפי שיעור השינוי במדד החדש לעומת המדד היסודי.

(ד) עדכון הסכום כאמור בתקנת משנה (ג), ייעשה על בסיס הסכום שנקבע ליום השינוי הקודם, לפני שעוגל כאמור בתקנת משנה (ה).

(ה) סכום שעודכן כאמור, יעוגל לשקל החדש השלם הקרוב.

(ו) המנהל הכללי של משרד התחבורה יפרסם בהודעה ברשומות את נוסח תקנת משנה (ב) כפי שהתעדכן לפי תקנה זו.

(ז) בתקנה זו –

"המדד החדש" – המדד שפורסם לאחרונה לפני יום השינוי;

"המדד היסודי" – המדד שפורסם לאחרונה לפני יום השינוי הקודם, ולעניין יום השינוי הראשון שלאחר תחילתה של תקנה זו, המדד שפורסם לאחרונה לפני יום תחילתה;

"מדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.

¹ ס"ח התשנ"ח, עמ' 152; התשס"ה, עמ' 288; התשס"ז, עמ' 291.

² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173.

³ ס"ח התשי"ג, עמ' 30.

⁴ ק"ת התשס"ג, עמ' 756.

3. (א) אגרה מופחתת ליחיד ישלם יחיד המבקש להפעיל מונית נגישה להסעות בנסיעה מיוחדת כהגדרתה בתקנה 485 לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961⁵ (להלן – תקנות התעבורה).

(ב) אגרה מופחתת לתאגיד ישלם תאגיד המבקש להפעיל מונית נגישה להסעות בנסיעה מיוחדת כאמור בתקנת משנה (א) ובכפוף לקיום שני תנאים אלה:

(1) הוא תאגיד כמשמעותו בתקנות התעבורה, לעניין שירות הסעה בנסיעות מיוחדות במונית;

(2) בבעלותו 50 מוניות נגישות לפחות.

(ג) בעל רישיון להפעלת מונית ששילם אגרה מופחתת, לא יקבל רישיון לנסיעה מיוחדת לפי תקנה 490(א)(1) לתקנות התעבורה אלא אם כן הוכיח, להנחת דעתו של המפקח על התעבורה, כי הוא בעל מונית נגישה הרשומה על שמו.

(ד) בעל רישיון להפעלת מונית ששילם אגרה מופחתת והמבקש להעביר את הרישיון להפעלת מונית שברשותו לפני תום עשר שנים מיום קבלת הרישיון לראשונה, ישלם את ההפרש בין האגרה הקבועה בסעיף 14 לפקודה במועד העברת הרישיון ובין האגרה המופחתת כשיעורה אותה שעה.

(ה) המפקח על התעבורה רשאי לקבוע ברישיון שניתן לתאגיד לפי תקנות אלה, המפעיל מוניות נגישות, תנאים להבטחת רמת שירות לנוסע ובכלל זה, פריסה גאוגרפית של סניפים, פרק זמן מרבי למתן שירות, ניהול יומן ודיווח למפקח על התעבורה.

(ו) בעל רישיון להפעלת מונית ששילם אגרה מופחתת, לא יקבל רישיון לנסיעת שירות לפי סעיפים 14 ו-14יא לפקודת התעבורה.

4. במונית נגישה יתקיימו כל אלה:

(1) היא מיועדת לשמש לנסיעות מיוחדות בלבד;

(2) היא מיועדת להסעת אדם עם מוגבלות המתנייע בכיסא גלגלים לפחות;

(3) גיל הרכב בעת רישומו לראשונה כמונית נגישה לא יעלה על שלוש שנים;

(4) משקלה הכללי המותר אינו עולה על 3,500 ק"ג;

(5) רוחב הדלת המיועדת לכניסה של אדם הנע בכיסא גלגלים יאפשר מעבר חופשי של הכיסא פנימה והחוצה ולא יפחת מ-110 סנטימטרים במקום הצר ביותר; מנהל אגף הרכב רשאי לקבוע רוחב דלת אחר מהקבוע בפסקה זו;

(6) הגובה הפנימי בין סף הכניסה למונית ובין המשקוף העליון במונית לא יפחת מ-125 סנטימטרים, והגובה הפנימי בין רצפת המונית והתקרה, לא יפחת מ-132 סנטימטרים;

(7) יותקן בה מיתקן הרמה מסוג כבש נייד או קבוע או מעלון אנכי קבוע, שמתקיימות בו דרישות פרטים 1 עד 3 בתוספת הראשונה לתקנות הנגישות, ובלבד שרוחב משטח ההרמה לא יפחת מ-75 סנטימטרים והשיפוע המרבי של כבש במצב הפעלה ממדרכה שגובהה 15 סנטימטרים לא יעלה על 12 אחוזים;

(8) הותקן בה כבש או מיתקן הרמה, הוא יוצב בצד ימין של הרכב או מאחוריו; היה הכבש נייד – יהיה סידור לעיגונו אל גוף הרכב בעת השימוש בו;

(9) במונית שגובה הרצפה בה, בפתח הדלת המשמשת לכניסת אדם הנע בכיסא גלגלים, עולה על 34 סנטימטרים מפני הדרך, יותקן מיתקן הרמה קבוע מסוג מעלון

⁵ ק"ת התשכ"א, עמ' 1425.

אנכי; מעלון אנכי מתקפל המאוחסן בתוך תא הנוסעים יהיה מכוסה בכיסוי בטיחותי מתאים להגנת הנוסעים;

(10) יותקן בה מנגנון למניעת תנועה של הרכב בעת הפעלת מיתקן ההרמה;

(11) יהיה בה אמצעי המיועד לעלייה ולירידה של אנשים עם מוגבלות בניידות שאינם נעים בכיסא גלגלים, המותאם למבנה הדלת ולהפרשי הגובה שבין סף הדלת ובין פני הדרך, כך שהבדלי הגובה מפני הדרך למדרך הראשון ובין המדרכים, לא יעלה על 18 סנטימטרים; האמצעי יהיה מעוגן בגוף המונית או ניתן לעיגון בה;

(12) בתוך המונית, בסמוך לדלת הכניסה המיועדת לאדם הנע בכיסא גלגלים, יוקצה מקום חופשי לגישה של כיסא גלגלים אחד שמידותיו לא יפחתו מ- 120×80 סנטימטרים; המעבר למקום חופשי זה יהיה ישר ופנוי ממכשולים;

(13) יותקנו בה אמצעים לעיגון כיסא הגלגלים והיושב בכיסא להבטחת יציבותו בעת נסיעה מפני טלטולים, בלימת פתאום והאצת מהירות, לפי ת"י 543 חלק 1 מערכות לרתימת כיסא גלגלים ולריסון היושב;

(14) ריתום והתרה של אדם היושב בכיסא גלגלים כאמור בפסקה (14) ייעשו על ידי נהג המונית;

(15) בתוך הרכב יותקנו בטוח יד מהמקום שהוקצה לכיסא גלגלים, שני מאחזי יד לפחות שיאפשרו ייצוב האדם המתנייע בכיסא גלגלים בזמן הנסיעה, מצופים בחומר לא קשיח;

(16) לכל רוחב הסף של הדלתות יותקן פס אזהרה;

(17) לא תותקן בה מחיצה המפרידה בין הנוסעים והנהג;

(18) סמל הנגישות הבין-לאומי הותקן בה במקומות אלה:

(א) על דלת הכניסה המיועדת לאדם הנע בכיסא גלגלים, בצד הפונה למדרכה, ומידותיו יהיו 30×30 סנטימטרים לפחות;

(ב) בצדו האחורי הימני של הרכב בגובה שלא יפחת מ-50 סנטימטרים מעל פני הדרך ובמידות של 20×20 סנטימטרים לפחות.

5. חדלו להתקיים במונית הוראות תקנה 4 כולן או חלקן, לא יחודש רישיון הרכב למונית אי-חידוש רישיון למונית לא נגישה נגישה.

פרק שלישי: הוראות שונות

6. תקנות אלה באות להוסיף על כל דין ולא לגרוע ממנו. שמירת דינים

7. בתום שנתיים ממועד תחילתן של תקנות אלה, ידווח המפקח על התעבורה לוועדה על יישומן של תקנות אלה, לרבות לעניין מספר הרישיונות שניתנו להפעלת מונית נגישה, בין ליחיד ובין לתאגיד, מספר המוניות הנגישות הפעילות והיקף פריסתן בישראל, וכן מספר הרישיונות שחלו עליהן הוראות תקנה 3(ד).

8. תחילתן של תקנות אלה שלושים ימים מיום פרסומן. תחילה

9. תקנה 2 תחול על מתן של 500 רישיונות להפעלת מונית נגישה; סבר המפקח על התעבורה תחולה כי תנאי השוק מאפשרים מתן רישיונות נוספים, רשאי הוא להעניק עוד 500 רישיונות.

כ' בשבט התשע"ד (21 בינואר 2014)

(חמ 3693-3)

ישראל כ"ץ

שר התחבורה והבטיחות בדרכים